AMÍGDALES

Les amígdales es poden definir com una agrupació de teixit limfàtic situat als dos costats de la faringe. Sembla bastant clar que estan relacionades amb el sistema immune, i que protegeixen l'organisme d'infeccions virals i bacterianes, però la seva funció exacta no se sap totalment.
Hi ha diverses amígdales:

- ***Faríngies*** – massa de teixit limfoide a la vora de l'orifici intern de les fosses nasals, allà on el nas s'uneix amb la boca. Les amígdales faríngies també reben el nom d'*adenoides*.
- ***Palatines*** – acumulacions de teixit limfoide situat al fons de la cavitat bucal, als dos costats de la faringe. Aquestes amígdales són més grans en la infància i cap als 10 anys comencen a disminuir de mida. Normalment, al parlar d'amígdales ens referim a aquest tipus.
- ***Linguals*** – petites masses de teixit limfàtic situades a la base de la llengua.

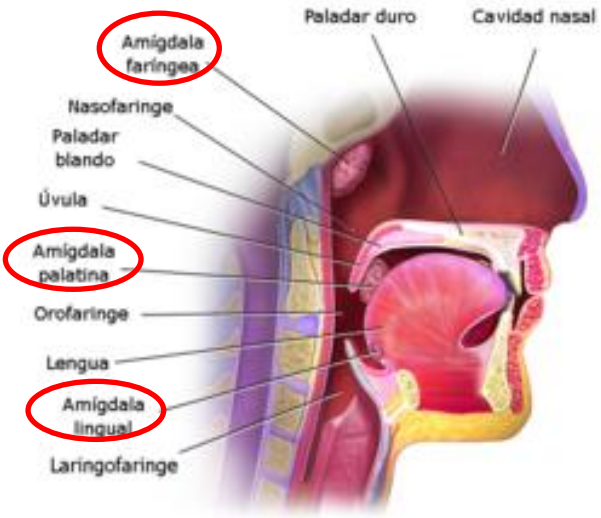

Hi ha persones que tenen les amígdales excessivament grans, hipertrofiades sense que hi hagi una causa concreta. Això pot donar lloc a problemes d'obstrucció respiratòria i altres símptomes, com ara roncar i produir alteracions del son amb despertars, o sigui, el son no és reparador, de manera que durant el dia la persona està més irritable i cansada. També provoquen que es respiri per la boca, cosa que amb el temps provoca una mal oclusió de les dents.

El fet que hi hagi unes amígdales grans no vol dir que s'hagi d'operar, sinó que s'ha d'observar, ja que, amb el temps, tendeixen a disminuir de mida.
S'han d'operar si:

– Causen obstrucció de la via respiratòria amb apnees del son
– Provoquen mal oclusió dental
– Hi ha amigdalitis de repetició, set o més en un any, o cinc durant dos anys degudes a bacteris estreptococs

AMIGDALITIS

És la inflamació de les amígdales, cosa que provoca mal de gola, dificultat per empassar, sensibilitat dels ganglis limfàtics als dos costats del coll, recobriments blancs o groguencs, febre, veu ronca, mal alè, mal de cap.
Les amigdalitis poden ser:

- *Bacterianes* – causades per bacteris Streptococcus i Pneumococs
- *Virals* – causades pel virus Epstein-Barr, citomegalovirus, virus de la parotiditis o adenovirus
- *Agudes* – la infecció és autolimitada i amb evolució benigna
- *Cròniques* – la infecció dura més de tres mesos o és recurrent

Tractament
Si és una amigdalitis bacteriana el metge receptarà antibiòtics derivats de la penicil·lina, en canvi si és vírica es tracta amb medicaments per la febre i el dolor.
Va bé augmentar el consum de líquids (aigua, sopes, purés) i menjar aliments rics en vitamina C, ajuden a controlar millor la malaltia.

Transmissió i prevenció
La transmissió d'aquesta malaltia es produeix a través de les gotetes de Flügge, que al parlar, tossir o esternudar, passen de la persona malalta a les persones del voltant. Per això es recomana tapar-se la boca al tossir, rentar-se bé les mans, no compartir objectes personals, com tovalloles, plats, vasos o coberts.

Amígdales faríngies o adenoides

Les adenoides són un teixit que es troba darrera el nas, també rep el nom de vegetacions o carnots. N'hi ha dues, una a cada costat entre el nas i la gola. Formen part del sistema immune de l'organisme, juntament amb les amígdales.
Quan les adenoides augmenten de mida es parla d'hipertròfia adenoïdal i provoquen una sèrie de símptomes:
- Dificultat per respirar pel nas, fent que la persona respiri per la boca, cosa que pot acabar donant unes característiques especials a la cara
- Roncs durant el son, que poden arribar a provocar apnees
- Refredats nasals
- Otitis aguda de repetició

L'hipertròfia adenoïdal es soluciona extirpant les adenoides.

Les adenoides, juntament amb la resta d'amígdales, formen el que s'anomena **Anell Limfàtic de Waldeyer**, que és el que protegeix la regió de les cavitats nasal, bucal i la gola. Es desenvolupen entre els 3 i 5 anys, i als 6-7 anys tenen una mida normal.

Tractament
Quan les adenoides s'infecten es tracten amb antibiòtics, antiinflamatoris o corticoides.

En alguns nens, tant les adenoides com les amígdales en general poden arribar a ser molt grans, provocant infeccions constants, amb la qual cosa perden la capacitat de protecció i provoquen dificultats respiratòries. Per això, a vegades s'extirpen per solucionar aquest problema.